

EMO'dan...

Cengiz Göltaş-EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı

Merhaba,

*"Üşüyenler de var bu havalarda
El, ayak buz kesmiş, yürek cehennem
Ümit öfkeli ve mahzun
Ümit, sapına kadar namuslu..."*
Ahmet Arif

EMO Yönetim Kurulu olarak 42. Dönemi tamamlarken, dergimizin yeni sayısı da muhtemelen Şube ve Oda Genel Kurullarımızın tamamlandığı bir dönemde elinize ulaşmış olacak.

Genel Kurullarımız; Van'da yaşadığımız acının, çözüme kavuşturulamayan sorunlarla giderek insanlık dramına dönüştüğü günlerde yapıyor. En son bölgeden yayınlanan haberlere göre, Van'ı 7.2 ile vuran 23 Ekim'deki depremin ardından yaklaşık 150 gün geçmesine karşın, binlerce yurttaş hala çadırda. Konteynırlarda ise altyapı sorunları çözülmedi. Yıkıma neden olan 7.2 ve 5.6 büyüklüğündeki depremlerin ardından hayat ise bir türlü normale dönmüyor. 2 Ocak'ta eğitim öğretimin başlamasının ardından kente dönen birçok öğretmenin barınma sorunu sürüyor.

Çadırlarda ısınmak için yakılan sobalar nedeniyle ise şimdiye kadar çıkan 127 yangında çoğu çocuk 11 kişi yaşamını yitirdi. Kısacası Van'da insanlarımız bir yandan donuyor, bir yandan yanıyor. Deprem mi, soğuk mu, yangınlar mı? Van şimdi bir yangın yerinden farksız değil.

Değerli Meslektaşlarım;

42. Çalışma Dönemi tamamlanırken, emek ve özveriyle çalışmalarını sürdürmüş olan Odamızın tüm birimlerine, komisyonlarda görev yapan değerli meslektaşlarıma, örgütümüzün tüm çalışanlarına ve EMO-GENÇ'i oluşturan genç arkadaşlarıma, örgütsel bütünlük içerisinde Odamıza sundukları katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Yeni dönemde görev alan arkadaşlara başarılar diliyorum.

Örgütümüz, 2012'de gerçekleştirdiği genel kurullar ile başlayan süreçlerde, bir yandan kadrolarını belirlerken, bir yandan da yeni dönemin program ve çalışma anlayışının da çerçevesini oluşturacaktır.

Sevgili Arkadaşlar;

Odamızın 43. Olağan Genel Kurulu dünyada ve ülkemizde ekonomik, sosyal ve siyasal anlamda çok yoğun bir alt-üst sürecinin yaşandığı dönemde gerçekleşiyor. Bir yanda, yakın coğrafyamızda demokrasi ve özgürlük alanlarının genişlemesi adı altında "Arap Baharı" olarak sunulan ve Bölgenin emperyalist bir kuşatma ile yeniden dizayn edilmesine yol açan gelişmeler ile karşı karşıyayız. Diğer yanda ise ülkemizde barış içerisinde birlikte kardeşçe yaşam isteyenlerin seslerinin boğulduğu, en sıradan hak taleplerinin baskı, yasak ve gözaltılarla acımasızca bastırıldığı, emek örgütlerinin, siyasal partilerin, bilim insanlarının, gazetecilerin, öğrencilerin, belediye başkanlarının düzmece iddialar ile yıllardır keyfi olarak cezaevlerinde tutulduğu, neredeyse ülkenin her yanının yarı açık bir cezaevine çevrildiği bir dönemden geçiyoruz.

Geçtiğimiz günlerde açıklanan İnsan Hakları Derneği'nin "2011 Yılı İnsan Hakları Marmara Bölge Raporu"na göre; 2011, hak ihlallerinin katlanarak arttığı bir yıl olmuş. Geçen yıl kadın cinayetleri 2010 yılına göre 4 kat artarak 64'e çıkmış. 118 kadın yaralanırken, 75 kadın da tecavüze uğramış. 818 kişinin işkence ve kötü muameleyle karşılaştığından söz ediliyor. Yine aynı rapora göre, 81 yayınevının eserleri toplatılarak 22 gazete, kültür ve hukuk merkezi basılmış. Rapor da; 2010 yılında yasaklanan web sitesi sayısı 1511'ken, 2011'de bu rakamın 6 katına çıkarak 6 bin 320'yi bulduğu vurgulanıyor.

Değerli Meslektaşlarım;

Peki bizler ne yaptık? Böylesine ağır anti-demokratik bir süreçte üzerimize düşen görev neydi, toplumsal sorumluluk içerisinde bir meslek örgütü kimliği ile nasıl davrandık? Sanıyorum Genel Kurullar; esas olarak bu muhasebenin yapıldığı en önemli ortamlardır aynı zamanda.

Odamızın dönem içerisinde yaptığı ulusal ve uluslararası birçok bilimsel mesleki etkinlikte Yönetim Kurulu adına görüşlerimizi ifade ederken, doğal olarak yaptığımız etkinlik kapsamında öne çıkan politikalar üzerine yorum getirmeye çalıştık.

Orta Anadolu'da, Doğu'da, Karadeniz'de bir yandan HES'leri, diğer yandan ısrarla ithal kömür ve doğalgaz ile sürdürülen elektrik üretim santralleri ile artan dışa bağımlılığımızı, Güney'de nükleer santral kurma girişimlerini, Batı'da yoğunlaşan sanayi ile birlikte enerji tüketiminde yaşanan adaletsizliği ve açığa çıkan çarpık kentleşmeye bağlı çevre sorunlarını, Güneydoğu'da ise gündeme gelen büyük ölçekli baraj ihaleleri ile yok edilmeye çalışılan tarihsel ve kültürel mirası, yenilenebilir enerji kaynaklarının bilinçli olarak ihmal edildiğini, geri bırakılmış, kendi kaderine terk edilmiş bir bölgede insanların en temel yaşamsal hakkı olan enerjiye erişim olanaklarının kalmadığı koşullarda kaçak elektrik adı altında toplumsal sorunların ve sorumlulukların Bölge insanının üzerine yıkıldığını, elektrikte kayıp ve kaçak olgusunda esas gerçeklerin ise yok sayıldığını söyledik.

Sadece enerjide değil, iletişim ve bilişim alanında da ulusal altyapının özelleştirme politikaları ile tahrip edildiği, çalışanların iş güvencesinden uzaklaştırıldığı, toplumun çalışan kesimlerinin giderek daha da yoksullaştığı bir dönemden geçtiğimizi ısrarla vurguladık.

Tüm bu değerlendirmeleri yaparken, sözümüzü hep barış ile halkların kardeşliği ile bağladık. Çünkü biliyoruz ki hangi meseleyi nasıl tartışırsan tartış; barış yoksa, adalet, hukuk yoksa bilgiyi ne üretime sokmak ne de toplumsallaştırmak olanaklı olmuyor. Sözümüz hep yarım, hep eksik kalıyor.

Değerli Arkadaşlar;

Bugün insanlık Diyarbakır'da yapılan kazılarda çıkan 26 insanın kemikleri ile ayaklar altındadır. Diyarbakır'da bir dönem JİTEM Karargahı olarak kullanılan Diyarbakır Cezaevi ile Adliye Sarayı'nın bulunduğu Saraykapı Mevkii'nde yapılan kazılarda bulunan kafatası sayısı 26'ya yükseldi.

Türkiye'deki toplu mezarların istatistiğini çıkaran İnsan Hakları Derneği'nin (İHD) verilerine göre, bugüne değin 12 toplu mezar kazısı yapıldı. Bu kazılarda Hizbullah'ın işkence edip öldürdükleri de dâhil, toplam 162 kişinin cenazesi çıkarıldı ve teşhis edildi. Türkiye'de halen hakkında başvuru yapılan ve kazılması istenen 255 toplu mezar var. Bu mezarlarda ise, 3 bin 274 kişi olduğu ifade ediliyor.

Değerli Arkadaşlar;

Hiçbir mesleki kazanımın, yapılan icadın, kazanılan faydanın, insan kemiklerine karşı toplumun gösterdiği bu insanı dehşete düşüren duyarsızlık karşısında değeri yoktur. Bugün aramızda olmayan, kaybedilen, üzeri örtülen ve inkar politikaları ile yavaşlamları ellerinden alınan insanlara karşı bir vicdan ve ahlak borcumuz var. Şimdi soru çok açıktır: Kim kazanacak? Bu zulüm ile beslenen 21. Yüzyıl'ın barbarları mı? Yoksa büyük insanlık mı? Gerisi laf-ı güzaftır.

Geçtiğimiz günlerde Odamızın 57. Kuruluş yılında yaptığımız açıklamada "Bugün yanna, dünle beslenerek yol alır" demiştik. Bu sözün bizim için iki büyük anlamı vardır:

Birincisi Odamızda toplumcu bir anlayışla yaratılan bilimsel ve mesleki birikime verdiğimiz önem, ikincisi de hiç kuşku yok ki bu birikimi uzun yıllar içinde yaratan mücadeleye dostlarımız ile birlikte, şimdi aramızda olmayan ama her dönem saygıyla andığımız değerlerimiz.

Bu genel kurulda yakın zamanda kaybettiğimiz Sevgili Hocamız Güney Gönenç'in şahsında, şimdi aramızda olmayan tüm Odamız çınarlarının anısı önünde bir kez daha saygı ile eğiliyoruz.

Değerli Meslektaşlarım;

İzmir Şubemizin Genel Kurul çağrısında "Genel Kurullarımız, mesleğimizi uygulayarak bilimi ve teknolojiyi halkımızın hizmetine sunmak ve emeğimizin karşılığında insanca bir yaşam düzeyine kavuşmak isteyen biz mühendislerin, sorunlarımızın üstesinden gelmek için gereksinim duyduğu umut ve birlik ortamının yaratılmasına, örgütlülüğümüzün gelişmesine ve güçlenmesine katkıda bulunmaktadır. Ülkemizde yaşadığımız ortak sıkıntı ve sorunlar bizim gibi meslek örgütlerine çok daha fazla görev yüklemekte, sorumluluklarımızın artmasına neden olmaktadır. Şimdi bize düşen görev, yeni döneme ilişkin politikalarımızı belirlemek ve örgütlenmemizi daha da güçlendirmektir" denilmekte.

Değerli Dostlar;

Biliyorsunuz, biz bunları söylüyoruz diye bazı çevrelerce, meslek odası olarak kendi işlerimizin dışına çıkmakla, tırnak içinde politika yapmakla suçlanmışızdır sürekli.

Biz bu çevrelerin niyet ve çıkarlarını ve son 20 yıl içerisinde iktidarların ismi değişse de neye hizmet ettiklerini, bizlerin emek demokrasi ve barıştan yana duruşumuz karşısında nasıl bir meslek odası istediklerini de biliyoruz elbette.

Şimdi bu genel kurullar sürecinde birçok yerde demokrasi güçlerine karşı AKP'nin sesi olmaya talip olanlar, yine mühendislikten, mesleki birlikten, işbirlikçi sermayenin iktidarlara oluşturduğu çıkar ayaklarına payanda olmanın erdemlerinden söz edeceklerdir. Demokrat Mühendisler, hiç kuşkunuz olmasın bu oyunu dün olduğu gibi bu başlayan genel kurullar sürecinde de bozacaktır.

EMO olarak inanıyoruz ki; geçmişten bugüne ve geleceğe üretim ve sanayileşmeyi çevreye ve doğaya karşı sorumluluk bilinciyle kavramak, insanların enerjiye erişim, haberleşme, ulaşım, barınma ve beslenme olanaklarını ortak bir fayda, sosyal bir hak, toplumsal hukuk ile çözülmesini talep etmek ideolojik bir tercihtir. Bilimi, teknolojiyi bu anlayış ile kavramaktır. Bu nedenle gönül ferahlığıyla bir kez daha belirtmek isterim ki; Odamız önümüzdeki dönemde de daha çok politika yapmaya, bilimi ve tekniği halkın hizmetine daha çok sunmak için kendi meslek alanlarımızdan çalışmaya devam edecektir.

Bu egemenlerin dünyası için tarif edilen "istikrar, kar ve tüketim" onların olsun arkadaşlar. Biz eşit ve özgür bir ülkede barış ve adaleti savunmaya devam edeceğiz. Yüzümüzü topraklarımıza, madenlerimize, fabrikalarımıza, santrallarımıza, yani ortak yaşamın olduğu her yere çevirmeyi sürdüreceğiz.

Şimdi bize düşen şey, 57. kuruluş yıldönümümüzde söylediğimiz gibi mühendislik mesleğinin gelişimi ve bilimin kamu yararına kullanılmasında öncülük yapan EMO'nun, önümüzdeki yıllarda da TMMOB ve bağlı odaları ile birlikte toplumsal muhalefetin odağında yer alarak, onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam etmesi olacaktır.

"Karanlık zamanlarda şarkıda söylenecek mi? / Elbette, şarkıda söylenecek, karanlık zamanları anlatan..." diyor, Bertolt Brecht.

Ben de, 42. Dönem Yönetim Kurulu ve şahsım adına çalışma dönemimizi tamamlarken, selam olsun karanlık dönemlerde onurlu ve dik duruşunu sürdüren tüm demokrasi güçlerine diyerek sevgi ve saygılarımı iletiyorum.

Hepimize kolay gelsin. Yolumuz açık olsun Arkadaşlar.